

SXEDIO.H29

5.9.1959: Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΕΘΝΙΚΗ" ΤΟΥ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΔΕΡΒΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΤΡΑΜΠΟΥΚΩΝ ΠΟΥ ΕΥΛΟΚΟΠΟΥΝ ΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΗΣ ΛΟΙΖΟ ΚΥΘΡΑΙΩΤΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Στα πρώτα βήματα της Μεταβατικής Κυβέρνησης και πριν ακόμα εκλεγεί ο Πρόεδρος Μακάριος και εγκαθιδρυθεί η Κυπριακή Δημοκρατία, σε "μεταβατική" περίοδο βρισκόταν και η δημοκρατία στην ευρεία της έννοια.

Πολλοί από τους ηγέτες της νέας τάξης στο νησί ήταν άνθρωποι που έζησαν στο βουνό τα τελευταία τέσσερα χρόνια ως αντάρτες όπου αποφάσιζαν και διέταζαν και με αυτή τη νοοτροπία σαν πήραν τα διάφορα πόστα, μετά τις συμφωνίες, δεν ήταν εύκολο πράγμα να δεχθούν την αντίθετη άποψη και το διάλογο.

Περισσότερο ήθελαν να επιβάλλουν τη δική τους άποψη και δεν έπαιρναν από λόγια και δικαιολογίες-όπως έκαμναν πολλές φορές στη διάρκεια του απελευθερωτικού αγώνα.

Η πλειοψηφία των αγωνιστών είχε ταχθεί με το μέρος του Αρχιεπισκοπού Μακαρίου και επιδίωκε την εκλογή του στην προεδρία πάση θυσία, θεωρώντας ότι η εκλογή αυτή αντικατόπτριζε τους κόπους τόσων χρόνων και τις θυσίες των συναγωνιστών τους με τους οποίους βρέθηκαν στο ίδιο χαράκωμα.

Οι αγωνιστές αυτοί δεν ήταν καθόλου δύσκολο να βρουν μερικούς υποτακτικούς ή και τραμπούκους για να επηρεάσουν, να απειλήσουν ή και να εκφοβίσουν ακόμα τον οποιονδήποτε αντίπαλο ο οποίος παρενέβαλλε εμπόδια στα σχέδια τους.

Και κάτι τέτοιο φάνηκε με την εφημερίδα "Εθνική" η οποία επέκρινε πολύ έντονα το καθεστώς που σχηματιζόταν γύρω από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο.

Σε μια τέτοια περίοδο οι αναφορές της σε δημοκρατία και δημοκρατικές αρχές έπεφταν σε ώτα μη ακουόντων και

γι' αυτό "πλήρωσε" για την τακτική της.

Το τελευταίο τρίμηνο του 1959 απεβλήθη από το Ενιαίο Δημοκρατικό Μέτωπο Αναδημιουργίας (ΕΔΜΑ) ο αγωνιστής Φώτης Παπαφώτης από την Ακανθού.

Την αποβολή του ζήτησε επίμονα και πέτυχε τελικά ο Πρόεδρος Μακάριος, αναφέροντας ότι είχε πληροφορίες ότι ο Παπαφώτης εκδηλωνόταν εναντίον του.

Η διαφορά που προέκυψε με την αποβολή του Παπαφώτη και ενός επαρχιακού στελέχους του ΕΔΜΑ, του Λεύκιου Ροδοσθένους, στη Λεμεσό, έφθασε στις στήλες της εφημερίδας ΕΘΝΙΚΗ.

Σε κύριο άρθρο της στις 5 Σεπτεμβρίου 1959, τρεις μήνες πριν από τις προεδρικές εκλογές της 13ης Φεβρουαρίου 1959 η εφημερίδα με ένα βαρύγδουπο τίτλο "Δημοκρατία", έγραφε μεταξύ άλλων με υπαινιγμούς εναντίον του Προέδρου Μακαρίου:

"Αι δημοκρατικάί αρχαί και αι λοιπαί μεγαλόστομοι και πραγματικώς θαυμάσιαι διακηρύξεις του Μετώπου (ΕΔΜΑ) επέβαλλον κατά την κοινήν λογικήν και την παλλαϊκήν απαίτησιν, μίαν εξήγησιν, διότι το ΕΔΜΑ ανήκει εις τον λαόν, αντιλεί την δύναμιν του εκ του λαού.

Δεν πρόκειται να δημιουργήσωμεν ολοκληρωτικόν Κράτος, όπου ο λαός δεν είναι ανάγκη να πληροφορηται την αλήθειαν, και δεν έχει λόγον εις την διακυβέρνησιν και το μέλλον του.

Δεν πρόκειται να συγκροτήσωμεν αστυνομικόν Κράτος, όπου η ελευθερία του λόγου στραγγαλίζεται, όπου οι αντιφρονούντες προς την άρχουσαν μερίδα εκκαθαρίζονται και όπου ο τύπος είτε φιμώνεται είτεμπούκοτάρεται και καταπολεμείται συνεπεία της βαθείας προσηλώσεως του προς την ιεράν αρχήν της ελευθεροστομίας.

Εις πάσαν πραγματικώς ελευθέραν και δημοκρατικήν χώραν, η ελευθερία του λόγου και της εκφράσεως, η ελευθερία της σκέψεως και της διατηρήσεως ιδίων πολιτικών πεποιθήσεων και η ελευθερία της δημιουργίας και της υπάρξεως αντιπολιτεύσεως αποτελούν τον ακρογωνιαίον λίθον

της δημοκρατίας και της προόδου.

Υπερηφανευόμεθα διά το γεγονός ότι η Ελλάς υπήρξε το λίκνον της δημοκρατίας και της ελευθερίας και ότι η χώρα αυτή αποτελεί την μητέρα πατρίδα μας. Θα ήτο τουλάχιστον ιστορική ανακολουθία, εάν, Έλληνες ημείς, επιστρέψωμεν εις την ελληνικήν γωνίαν την δημιουργίαν παρωδίας δημοκρατικού και ελεύθερου καθεστώτος με την δαμόκλειον σπάθην της φιμώσεως του τύπου και των δημοκρατικώς αντιφρονούντων (...)

Η συνοχή του λαού και η εγκαθίδρυσις της Δημοκρατίας δεν δύνανται να επιτευχθούν δι' αντιλαϊκών μεθόδων. Ηγωνίσθημεν επί τετρατείαν ολόκληρον σκληρώς και αιματηρώς, διά να απαλλαγώμεν από το αστυνομικόν καθεστώς της αποικιοκρατίας και να επξαιείψωμεν τα τελευταία ίχνη ολοκληρωτισμού εκ του οποίου τόσον εδεινοπάθησεν η νήσος, θα ήτο δε αντίθετον προς το πνεύμα του αγώνος μας, εάν επιτρέπομεν την συνέχισιν του βδελυρού τούτου καθεστώτος, τόσον κατά την μεταβατικήν περίοδον όσον και μετά την ανακήρυξιν της Δημοκρατίας μας.

Ο ελεύθερος πολιτικός βίος, τον οποίον επί τόσα έτη ονειρευόμαστε δεν επιτρέπει παρωδίαν ελευθερίας και δημοκρατίας. Ούτε πιέσεις, ούτε φίμωσιν και καταδίωξιν του Τύπου, ούτε το στραγγαλισμόν της ελευθερίας εκφράσεως κάθε πολίτου. Ο καιρός του συνωμοτικού χαρακτήρος του αγώνος παρήλθεν. Τώρα νέον στάδιον διανοίγεται, εις το οποίον πρέπει να διαλάμψουν και να θριαμβεύσουν οι ελεύθεροι δημοκρατικοί θεσμοί".

Η απάντηση από τους υποστηρικτές του Προέδρου Μακαρίου ήλθε αμέσως. Και ήταν η χειρότερη που μπορούσε να δοθεί: Εξη με οκτώ άτομα εισέβαλαν στο τυπογραφείο της "Εθνικής" και ξυλοκόπησαν το διευθυντή και αρθρογράφο της εφημερίδας Λοίζο Κυθραιώτη.

Εγγραφε την επομένη (6.9.1959) η εφημερίδα ΕΘΝΙΚΗ:

"Την 7.50 μ.μ. ώραν της χθες 6-8 πρόσωπα, εκ των

οποίων μερικά έφερον περίστρφα, εισήλθον εις τα γραφεία μας και αφού απεμόνωσαν τους κατ' εκείνην την στιγμήν ευρισκομένους εις αυτά συντάκτας επετέθησαν κατά του Διευθυντού μας κ. Λοΐζου Κυθραιώτη, τον οποίον ετραυματίσαν σοβαρώς εις το πρόσωπον.

Ευθύς αμέσως μετά την επίθεσιν ειδοποιήθη τηλεφωνικώς ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος, όστις μετά τινά λεπτά επεσκέφθη τα γραφεία μας, συνοδευόμενος υπό του ιδιαιτέρου του γραμματέως, του κ. Π. Σταύρου και του υπασπιστού του κ. Πουλίτσα. Ο Μακαριώτατος, αφού επληροφορήθη τα της επιθέσεως, κατεδίκασε ταύτην και εξέφρασε την λύπην του προς τον κ. Κυθραιώτην.

Ο κ. Κυθραιώτης έτυχε περιθάλψεως υπό του ιατρού κ. Β. Λυσσαρίδη και του οφθαλμιάτρου κ. Β. Καρατζά.

Αντιλαμβανόμεθα ότι αύριον θα σνέλθη η Ενωσις Συντακτών και ενδεχομένως και η Επιτροπή Δημοσίων Σχέσεων του Συμβουλευτικού Σώματος του Εθνάρχου Μακαρίου, αίτινες θα επιληφθούν του ζητήματος".

Η καταδίκη τόσο από τον Πρόεδρο Μακάριο, που χαρακτήρισε την επίθεση ως "εν των χεροτέρων συμβάντων μετά την λήξιν του απελευθερωτικού μας αγώνος", όσο και από την Ένωση Συντακτών, τον Υπουργόν Εργασίας Πολύκαρπο Γιωρκάτζη και άλλες οργανώσεις ήταν καθολική.

Ακόμα και το ΕΔΜΑ καταδίκασε την επίθεση υπενθυμίζοντας ταυτόχρονα ότι "πιστεύει ότι η πρόσφατος γραμμή της ΕΘΝΙΚΗΣ ήτο τοιαύτη ώστε να τείνη να διασπάση το Εθνικόν Μέτωπον του Κυπριακού λαού εις την κρίσιμον καμπήν της ιστορίας του".

Παρά την καταδίκη της επίθεσης οι δράστες δεν συνελήφθησαν ποτέ.

Όμως οι παράνομοι δεν περιορίστηκαν μέχρις εδώ.